

slaget, som det den Gang forelaa og ogsaa nu foreligger, ikke egner sig til at gøres til Lov, og Flertallet skal derfor anbefale Tinget at slutte Sagens Behandling med Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen, hvorefter det for Flertallet ogsaa bliver ufornødent at drøfte det paa Købstaddelegeretmødet under en anden Forudfættning fremdragne Spørgsmaal om Forandring af de for Købstæderne gældende Regler for Valg til Byraadene. Til yderligere Begrundelse af denne Flertallets Indstilling bemærkes derhos, at der efter alt foreliggende ikke synes at være nogen stærkt almindelig Trang til Stede til alle rede nu at gøre Forandring i de gældende Regler for Ledelsen af Byraadenes Anliggender, men at man, uden Fare for at hemme Købstadkommunernes Udvikling, vel kan oppebie det Tidspunkt, da ifølge Bestemmelsen i § 2 af Lov 26de Maj 1868 denne Sag nødvendigvis maa optages til fornyet og mere alsidig Overvejelse. Hertil kan endnu føjes den Betragtning, som Flertallet lægger Vægt paa, at i den Tid, som maatte forløbe, indtil en almindelig Ordning af Rets- og Administrationsforholdene har fundet Sted, vilde efter Flertallets Formening en af de Anker, der nu undertiden rejsses imod den nuværende Ordning, at den stedlige Retsbetjent, der nu i Reglen ud nævnes til Borgmester, ikke altid særlig egner sig til denne Gerning, kunne fjernes ad administrativ Vej, idet Regeringen ikke ved Lov 26de Maj 1868, § 2, er udelukket fra, hvor den dertil maatte finde Anledning, at træffe et andet Valg, i hvilket Fald Magistratsforretningerne, ifølge hvad der er udtalt i Justitsministeriets Skrivelse af 3dje Oktober 1870, ikke vilde paahvile den saaledes valgte Borgmester, men Byfogden.

Et Mindretal (Berthelsen og S. Rasmussen) kan ikke tilraade foranstaaende Flertalsbetænkning, og skal derfor paa det nuværende Standpunkt indskrænke sig til følgende Bemærkninger: Den Ret, der i Grundlovens § 91 er tilsagt Kommunerne til „selvstændig at styre deres Anliggender“, kan dog næppe siges at være slet Fyldest, saa længe ikke Kommunalraadene (Byraadet) i Købstæderne have Ret til selv at vælge deres Formand. — Da der derhos nu synes at være sig en stærkt voksende Trang i Købstæderne til at Selvstyrelsestanken i denne Retning bliver gennemført, maa Mindretallet meget anbefale at det foreliggende Lovforslag fremmes til videre Behandling og maa som Følge deraf tilraade, at den af Flertallet stillede Dagsorden ikke vedtages.

Et andet Mindretal (Sørg. Pedersen) kan med Flertallet være enigt i at beklage, at der fra det andet Tings Side ikke er gjort noget Forsøg paa at afhjælpe de tidligere paaviste Mangler ved Lovforslaget, der giver dette en utilfredsstillende Skikkelse og en usærdig Karakter. Paa den anden Side finder Mindretallet, at Kravet om Byraadenes Ret til selv at vælge deres Formænd i og for sig er saa berettiget, at det ikke kan anbefales ved en motiveret Dagsorden at affkære en fortsat Forhandling om Sagen. Mindretallet maa derfor tilraade at stemme imod Flertallets Forslag.

Flertallet indstiller herefter til Tinget at udtale:

„Da det ikke anses rigtigt for Tiden at fremme det foreliggende Lovforslag, gaar Landstinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Berthelsen.

Høst.

Sohnsen.

Koch,

S. Pedersen.

Formand og Ordfører.

Rasmussen.

Stilling.

M. Sørensen.

Tolderlund.